

Comunicació

Xavier Garcia Periodista i escriptor

«EL MEU PERIODISME SEMPRE HA ESTAT AMB LES LLUITES POPULARS»

Entrevista

La veu de la societat. Periodista i biògraf, Xavier Garcia ja va pel quart volum de la sèrie 'Homenots del Sud', un retrat de 200 personatges però també d'una època, d'unes lluites i d'una història

GLORIA AZNAR
TARRAGONA

Escriptor i periodista Xavier Garcia és la veu de la societat de Tarragona i Terres de l'Ebre. Biògraf i assagista, la seva obra és història viva. Amb els seus quatre llibres d'*Homenots del Sud* ha entrevistat 200 personatges i ha fet un exhaustiu repàs de la societat dels últims 40 anys. Ha col·laborat amb diversos mitjans de comunicació de Catalunya i els seus *Homenots* s'han pogut llegir puntualment al *Diari de Tarragona*. En *El Sud de nou revisitat*, publicat amb Cossetània, fa un balanç de la seva trajectòria.

Com va començar aquesta aventura dels 'Homenots'?

A partir de la lectura de Josep Pla, a qui vaig conèixer quan jo tenia 21 anys. Ell té una sèrie magnífica dels *homenots* i el que volia fer era localitzar els meus personatges. Vaig veure que els meus companys de professió no tocaven massa aquest tema i que podria obrir un camp informatiu amb la cultura, la història local, l'ecologia, els personatges comarcals... i és el que he fet en gairebé 50 anys de professió.

Com els ha triat?

L'ofici de periodista és viatjar, sortir, connectar, relacionar-se i en els meus viatges he conegut infinitat de gent i els que m'han semblat més interessants des del punt de vista humà, cultural, social i polític els he integrat en aquesta sèrie, un territori que dintre de Catalunya també ha tingut molts problemes.

Quins problemes?

He volgut explicar la prehistòria i la història de diversos moviments socials, culturals, de lluita i defensa del territori. La qüestió nuclear i de l'aigua per mi ha estat central. Als anys 70, quan jo treballava a l'Avui, un grup de periodistes ens vam dedicar a fer un periodisme de denúncia de tot el que suposaven els últims anys del franquisme. Vaig participar molt directament en tot el

El periodista i escriptor Xavier Garcia en una imatge d'arxiu. FOTO: PERE FERRÉ / DT

“

«La qüestió energètica i nuclear ha monopolitzat la situació econòmica de la Ribera d'Ebre, que és un monocultiu industrial»

«Tinc una opinió sobre la qüestió política, però m'he fiat més de la gent que pateix els problemes de la política que no pas dels que, amb bona o mala fe, els gestionen»

que la qüestió nuclear ha significat per a Catalunya.

Quines conseqüències ha tingut a l'Ebre?

La nuclearització ha deixat molt mal parades les terres del sud de Catalunya. La qüestió energètica i nuclear ha monopolitzat la situació econòmica de la Ribera d'Ebre, que és un monocultiu industrial. Els primers anys han mogut l'economia perquè exigia una gran quantitat de mà d'obra però després no hi ha hagut una continuïtat en l'ocupació que facilités una economia més equilibrada i més regulada. En definitiva, s'ha reproduït a les comarques de Tarragona el centralisme que hi havia hagut a Barcelona des de sempre.

Ha pogut parlar amb els joves de la comarca d'aquest tema?

Sí, és clar. I és molt problemàtic, perquè la crisi agrícola és tremenda. Als anys 70 hi havia un creixement, però tot això s'ha aturat i en aquests moments, la gent que vol mantenir-se a les

feines agrícoles té molta dificultat perquè l'explotació familiar agrària ara s'ha convertit en una família explotada esmicolament. Estem en mans de 10 grans grups agraris industrials i de distribució que controlen i monopolitzen el sector.

Tornant als 'Homenots del Sud', podria destacar-ne algun?

Són molts personatges, 200. Explico moltes històries alhora i faig una tria en funció de la qualitat personal de la gent, que per les circumstàncies del model econòmic i empresarial de la premsa en aquests moments, no han tingut la rellevància que es mereixen. No són prou valorats com jo crec que caldria.

Tenen cap nexa d'unió?

He intentat restablir les feines, els treballs de tot ordre, que ha fet una gent de molta qualitat humana i professional. Hi ha gent de molta categoria, que ha circulat pel món, que tenen una obra molt interessant i que han format part de l'oposició al franquisme, de

l'intent de democratitzar les estructures del país.

És com una enciclopèdia humana, una història viva.

Sí. Faig un retrat del personatge, de la seva història, de la situació actual, però també ho situo en un context polític i social del moment per això és un retrat de diverses generacions de gent de la província de Tarragona. Hi ha lluita antifranquista, en favor de la democratització, la qüestió de la pagesia, dels centres d'estudi d'història local, per recuperar la memòria històrica. Abans que els governs decretessin qüestions com ara la memòria històrica i la sostenibilitat ambiental, totes aquestes persones ja ho estaven fent des dels seus àmbits.

N'hi haurà un cinquè?

És possible. Pensa que del segon al tercer volum vaig trigar deu anys en publicar-ho. Per sort connecto gent interessant. En el meu llibre *El Sud de nou revisitat* faig una mica de balanç dels meus 50 anys d'aventures per aquestes terres, que vaig començar a trepitjar quan tenia 18 anys.

Què destaca de la seva obra?

Hi ha periodisme de denúncia, des de l'època en què treballava al diari *Avui*, a Barcelona. He procurat traslladar tota la informació als llibres, d'una manera més flexible. Tot el conjunt de la meua obra reflecteix una fidelitat a aquestes terres a partir del que he pogut viure. Però sempre lligant la qüestió del Sud amb la resta de Catalunya.

Quin balanç faria de la seva trajectòria?

He pogut fer un periodisme independent, crític i compromès que ha estat sempre amb les lluites populars, de l'aigua, dels pagesos, de l'energia, dels centres d'estudi d'història local i comarcal. Tinc una opinió sobre la qüestió política general, però m'he fiat més de la gent que pateix els problemes de la política que no pas dels que, amb bona o mala fe, els gestionen.